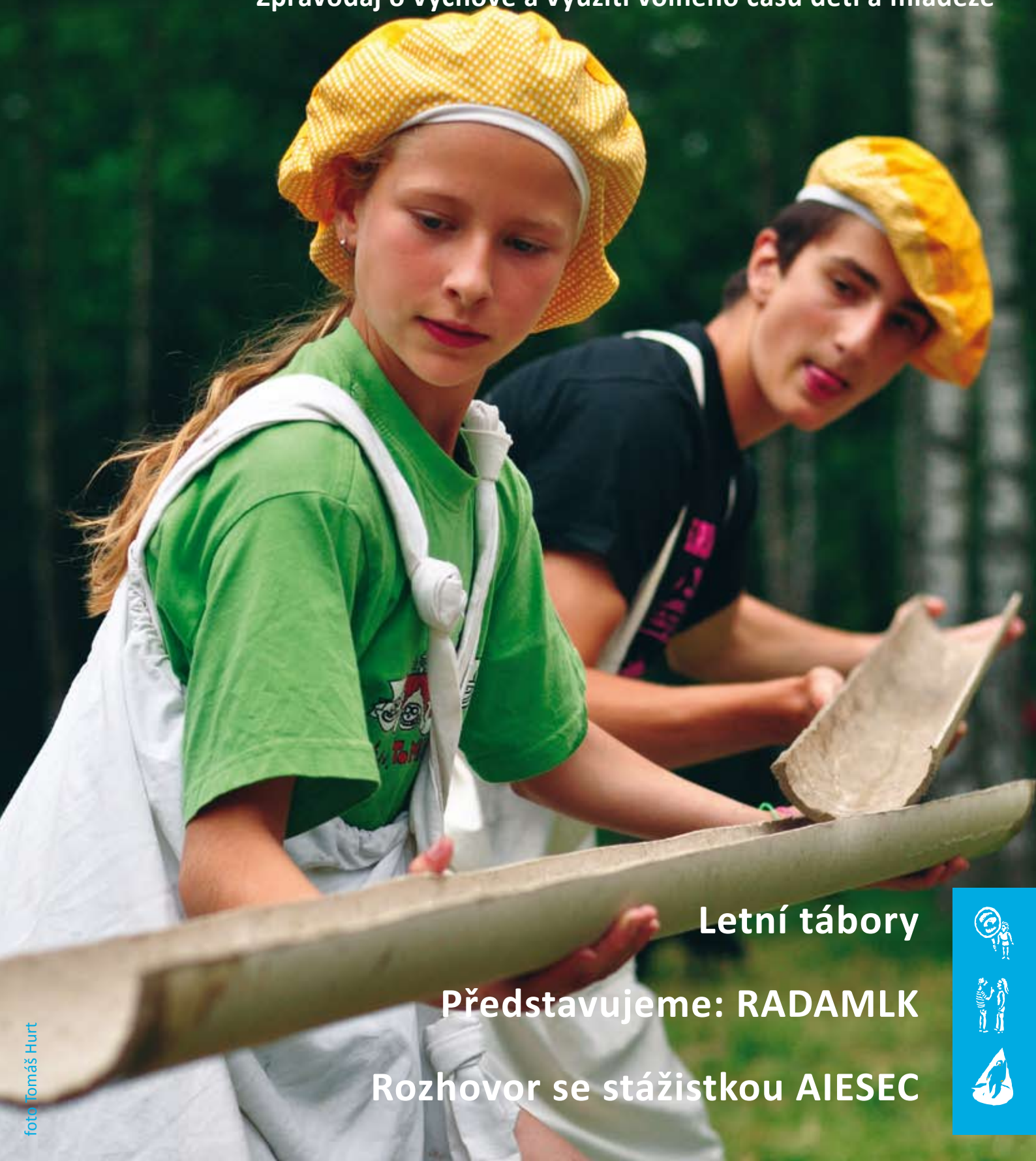

ARCHA

Zpravodaj o výchově a využití volného času dětí a mládeže

Letní tábory

Představujeme: RADAMLK

Rozhovor se stážistkou AIESEC

Prázdninové letopisy

Když jsem byl na sklonku léta, požádán o napsání tohoto úvodníku, jenž by měl být jakýmsi ohlédnutím za letními prázdninami – obdobím, v němž vrcholí činnost řady organizací a spolků pracujících nejen s dětmi a mládeží, nevěděl jsem zpočátku, kudy by se mé myšlenky měly ubírat. Nakonec jsem dospěl k rozhodnutí, že bych se s vámi rád podělil o jeden příběh, který je dost možná tak trochu příběhem každého z nás, kdo pracujeme s lidmi – ať už v rámci dětských kolektivů, mladistvých či dospělých.

Ten příběh začíná na loukách provoněných sluncem, v lesích plných tajuplných zákoutí a v dětských srdcích, která dychtivě nasávají vše kolem sebe, aby jim ani ten nejnepatrnější kousíček neutekl. Je tady léto a s ním i tolik vytoužené prázdniny – KO-NEČNĚ! Vůbec nezáleží na tom, jestli jsme skauti, pionýři či „jenom“ na příměstském táboře; jestli spíme v tee-pee a nebo ve zděných chatkách. Vždyť o co krásnější pocity můžeme prožít než dobrodružství a svobodu, vědomí že jsme součástí něčeho velkého, že někam patříme a že máme ty nejlepší kamarády jaké si jen kluk anebo holka může přát.

Ale čas jde stále kupředu, roky plynou a je tady náš poslední tábor, poslední oheň a poslední odjezd domů – jak rychle nám to dětství uteklo... Zbyla nám jen spousta vzpomínek, zážitků a také vědomí, že ty prázdniny už nikdy nebudou takové jako dřív.

Bezstarostnost dětských let je rázem pryč a jsou tu opět prázdniny. A my se vydáváme na další tábor – tentokrát už jako instruktoři a vedoucí. Z ničeho nic jsme my těmi, kteří jsou ostatním vzorem a inspira-

cí. Připravujeme programy, komunikujeme s rodiči, řešíme všemožné obtíže a zjišťujeme, že nás taková činnost, byť většinou bez finančního ohodnocení, vlastně baví a naplňuje... Možná je to tím, že jsme součástí „něčeho velkého“ (říkáme tomu obvykle tým), že děláme něco, v čem spatřujeme smysl, že se díky tomu, co děláme, sami rozvíjíme, a také že to, co kdysi, před lety, bylo předáno nám, my předáváme dál. Je to vlastně takový věčný koloběh, na jehož počátku i konci stojí dítě. A právě čas letních prázdnin je tomuto pomyslnému předávání štafety nejvíce nakloněn: tady vznikají ty nejintenzivnější prožitky dětských let a rovněž motivace, která nás v naší práci žene kupředu.

Nyní již nezbyvá než se ohlédnout za právě uplynulými prázdninami a poděkovat vám všem, kteří jste svůj volný čas, energii, zkušenosti a část ze sebe samotných věnovali druhým. Děkuji.

Vážené čtenářky, vážení čtenáři, příjemné chvíle s prázdninovými letopisy!

Martin Sukaný,

předseda občanského sdružení

Život trochu jinak

Zpravodaj ČRDM o výchově a využití volného času dětí a mládeže

Registrace

Ministerstvem

kultury: MK ČR 8135

Tematická skupina 13/A8,

ISSN 1212 – 5016

Podávání novinových zásilek
povoleno Českou poštou, s.p.,
odštěpný závod Přeprava,
č.j. 1259 / 99

ze dne 29. 3. 1999

Redakce:

Jiří Majer – vedoucí redaktor

Adresa redakce:

Česká rada dětí a mládeže,
Senovážné náměstí 977/24,
116 47 Praha 1

tel.: 234 621 210

e-mail: archa@crdm.cz

IČO: 68379439

Sazba a lito

Michala K. Rocmanová,
akad. mal.

Tiskne REFOS, Praha

Fotografie z archivu ČRDM
a jejích členských sdružení.

Toto číslo vyšlo
v září 2012.

Foto na titulní straně

Tomáš Hurt,

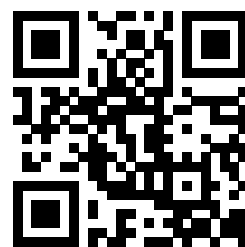
tábor TOM Chippeva

Zpravodaj Archa je nekomerční
tiskovinou, která není určena
k prodeji.

*Podrobné informace
ke zpravodaji Archa lze nalézt
na internetové adrese
archa.crdm.cz*

Stáhněte si Archu pomocí QR kódu

Černobílý čtverec je tzv. QR kód, používaný k přečtení zakódovaných informací mobilem s fotoaparátem a příslušným softwarem. Celé číslo Archy si tak lze stáhnout ve formátu PDF díky QR kódu. Více o QR kódech a bezplatné aplikaci pro váš mobil: [SMOBIL.CZ](http://smobil.cz)
<http://smobil.cz/cz/qv-kody>.

NaŽďár! aneb Strípky z celostátního setkání mládeže

Ve Žďáru nad Sázavou se letos v létě uskutečnilo páté Celostátní setkání mládeže. Jako motto si zvolilo větu „Ovocem Ducha je láska, radost a pokoj...“ (Gal 5,22). Setkání se konalo v rámci příprav na 1150. výročí příchodu svatých Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu.

STŘEDA 8. 8. večer: Hloučky mladých dobrovolníků ze všech koutů republiky váhavě míří ke žďárskému kostelu. Mnozí dnes poprvé. Za pár dní už jejich nohy budou chvátat k Prokopovi s rychlostí a jistotou. Ráno na modlitbu a slovo na den, večer na mši svatou. A mezi tím spousta práce. Je třeba tolik připravit – pro šest tisíc účastníků... A čas neúprosně běží...

ÚTERÝ 14. 8. ráno: Dnes naposledy k Prokopovi. Však už kostel skoro praská ve švech. 750 dobrovolníků je 750 dobrovolníků. A za chvíli už začnou proudit první účastníci. Vše je připraveno. Vítejte!

ÚTERÝ 14. 8. večer: Na pódiu se objevuje rodinka Žďárských. „Dobrý večer!“ „Dobrý večer!“ Celostátní setkání mládeže začíná. Také ten nejdůležitější host zavítal do Žďáru a dostal visačku účastníka.

STŘEDA 15. 8. odpoledne: Kampak to všichni spěcháte? A každý jinam? Však

vybrat si z nabídky přednášek je úkol vcelku nelehký. Graubner, Špillar, Holub, Strach, Lachmanová... a na třicet různých témat.

STŘEDA 15. 8. večer: Město se halí do tmy. Do ticha zaznívá modlitba růžence. Dnes slaví svůj svátek Panna Maria. Sestoupí na Tebe Duch Svatý. Buď zdráva!

ČTVRTEK 16. 8. odpoledne: Městem zní hudba a zpěv. Tklivé tóny houslí střídají jásavé mladé hlasy. Od folku přes rock až po klasiku, nechybí ani muzikály či tanec.

ČTVRTEK 16. 8. večer: Poutníky zkrápí slzy deště. To však nic nemění na působivém svědectví rodičů Badanových a vozičkářky Marušky. Až se tají dech nad silou jejich svědectví. LÁSKA je víc než smrt.

PÁTEK 17. 8. ráno: Křížová cesta přírodou, breviář nebo modlitba s ikonami? Vyber si, po čem tvé srdce touží. Ač pátek, tématem dne je RADOST.

PÁTEK 17. 8. odpoledne: Fialová a bílá – kajicnost a čistota. Ve „zpovědní zóně“ je živo. Máme proč se veselit a radovat. Bůh odpouští.

SOBOTA 18. 8. dopoledne: Nejen mládež dnes plní areál pod pódiem. Děti a rodiče s kočárky, babičky a dědečkové – přijeli mladým ukázat, že není třeba se bát svůj život druhému odevzdat. Ve chvíli ztišení se držíme za ruce. Modlíme se za své rodiny. Vyprošujeme jim POKOJ.

SOBOTA 18. 8. odpoledne: Zelená hora pulzuje životem. Přes ni se křižují jednotlivé trasy – pro rodiny s dětmi, pro mládež, pro manžele. S divadlem pro děti, meditací v zahradě, výstavou fotek či výtvarnou dílnou... Přes voňavý, sluncem prozářený les, zámeckou zahradou nebo kolem rybníka...

SOBOTA 18. 8. večer: Do ticha zazáří tisíce světel. Vlna se šíří spontánně kolem nejsvětější svátosti. Setkání vrcholí. Zde jsem, chci Tě chválit! Vigilie.

NEDĚLE 19. 8. poledne: Slunce žhne. Neméně plamenné je poselství závěrečné mše. Vytrvejte v nadšení! Přijměte Ducha Svatého. Neopouštějte společenství církve! Nasycení pokrmem duchovním i tělesným, plní dojmů a zážitků vyrážíme do svých domovů. Kéž poznají nás po ovoci...

Den strávený na Jihočeské tábornické škole

V roce 2004 jsem se stal na 14 dní účastníkem něčeho, čemu se tenkrát říkalo OTŠ (Oblastní tábornická škola) a byl jsem plný nejistot, co mě v příštích několika dnech bude čekat... Letos jsem se rozhodl pro malé repete, i když trochu jinak.

Napadlo mě domluvit se s vedením již 13. ročníku této zajímavé akce, vzít foťák a vyrazit – strávit jeden den v prostředí, kde jsem i já před několika lety byl ve stejné pozici frekventanta. Sám jsem byl zvědavý, co se za tu dobu změnilo a co ne.

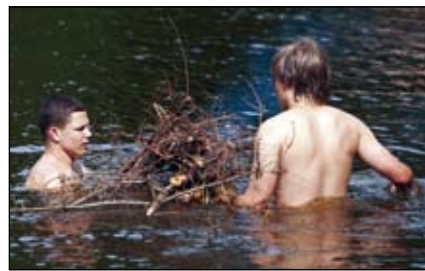
Jedna hra, jeden tým, jedna výhra

Páteční ráno bylo trochu netradiční, neboť účastníci byli noc před tím vysláni mimo tábořiště, kde měli za úkol přespát a zároveň si udělat vlastní večeři. Hlavní surovinou pro ně byl živý králík a živá ryba. Frekventanti tedy museli překonat zábrany ze zabití zvířete a zároveň si mohli vyzkoušet jeho stažení z kůže a následné upečení na ohni. Věřím, že to bylo pro mnohé z nich jejich „poprvé“ a bude to jeden z velkých zážitků, který si odvezou domů.

Páteční ráno jsem tedy s připraveným přístrojem netrpělivě vyčkával na příchod frekventantů a start nového dne plného programu a přednášek. Příjemné a praktické mi přišlo i to, že v malých pauzách se hrály krátké a zábavné hry; pomáhaly účastníkům akce udržet pozornost i při velkém množství nových informací.

Kromě těch drobných hrají účastníci každý den i velkou hru o imunitu. Vítězství v této hře znamená možnost vyhnout se při večerním kolečku (be-

sedním ohni) povinnosti označit toho, kdo vám ten den přišel jako nejméně přínosný pro skupinu. Účastníci se tak učí říct svůj názor na druhého i přesto, že se jedná o negativní vyjádření, což se říká vždycky hůře než pochvala.

Páteční hrou o imunitu bylo přemístění ohně z jednoho břehu rybníka na druhý a uvaření litru studené vody za použití přírodních materiálů. Je až neuvěřitelné, jak vážně a s jakým nasazením se hra o imunitu hraje. Nikdo nereptá, nikdo se neptá, proč já a ne on, nikdo neváhá nad jediným rozhodnutím, nikdo si nestěžuje, že už nemůže, nikdo si nedovolí hrát sólo. V tu chvíli je pouze jedna hra, jeden team a jedna výhra. Celkově na mě organizace celého dne působila velmi dobře a promyšleně. Každý z vedení Jihočeské tábornické školy (JTŠ) měl svůj úkol, každý svou část programu kterou musel zařadit. Nebyli to tedy jen účastníci, kteří museli fungovat jako tým, ale celá skupina vedení musela být dokonale sehraná po celou dobu školy. Chvilí ze sebe účastní-

ci museli vydat všechno a sáhnout si na pokraj fyzických možností a jindy zase museli udržet svou pozornost při důležitých přednáškách, z kterých musejí používat vědomosti při hraní her.

Díky zkušenému týmu z řad vedení, který již léta funguje v České tábornické unii, se z JTŠ stává skutečně akce, která by neměla chybět nikomu, kdo to s prací s dětmi myslí skutečně vážně. Absolvent nezíská jen velmi cenné zkušenosti, nápady a vědomosti, ale odnese si také kontakty na spoustu dobrých kamarádů, kteří ho v některých situacích podrželi „nad vodou“. Absolventi se pravidelně scházejí na srazech a vzniká z nich velmi dobrá komunita přátel...

Tomáš „Bačkora“ Kocifaj, ČTU

Sto let od prvního letního tábora

Letos o prázdninách, v pátek 13. 7. tomu bylo právě 100 let, kdy se skupina patnácti kluků vypravila na svůj první skautský tábor. Byl to první dětský tábor u nás vůbec.

Na svou 140 kilometrů dlouhou cestu, která první táborníky dovedla na Vysočinu na Orlovskou myslivnu, vyrazili pěšky, jen s dvoukolákem, na kterém si vezli veškeré vybavení, které na čtyřtýdenní letní táboření potřebovali. Letos se tři skauti rozhodli prošlapat tuto cestu znovu. Reportáž o tom natočila i Česká televize.

Cestu na první tábor v létě 1912 – pěšky s dvoukolákem z Prahy na Orlovky u Lipnice nad Sázavou – podnikl spolu s osazenstvem A. B. Svojsík, zakladatel skautingu u nás. Táboře se za stovku let pochopitelně proměnily, stejně jako celá společnost. Dnešní táboře bývají většinou kratší – často jen dva nebo tři týdny. Program prvního tábora tvořil

především sport a fyzické cvičení. Aby taky ne – Antonín Svojsík byl povoláním tělocvikář a ve volném čase sokol. Podsada je vynález českých skautů. Berou je na ukázkou i na světová Jamboree. Překvapivě mnoho věcí ale zůstává stejných i dnes. Tábor je pro děti od začátku jedno velké dobrodružství. Objevují bydlení ve stanu, hry, sportování, koupání, pobyt v přírodě. Děti si často samy vaří, jezdí na koni, chodí na výlety

do okolí. Mohou se vžívat do rolí samurajů, rytířů nebo indiánů... Starší a zkušenější pomáhají nováčkům zvyknout si na táborový život. Právě na skautských táborech při společných zážitcích vznikají pevná přátelství na celý život. Skautský tábor nemá placený personál. A přesto – je potřeba uvařit, postavit stany, připravit dřevo do kuchyně i na večerní oheň. Vzít kárku a dojet ke studánce pro vodu. Ráno dojet na nákup pro pečivo, po jídle umýt nádobí. Co se tím mladí lidé naučí? Že je potřeba se přičinit. Že je potřeba něco dělat a nečekat, až to někdo udělá za mě. Je to na nás.

Junák – svaz skautů a skautek ČR

Čtyři tomické tábory

Tábor na Paloučku

Turistický oddíl mládeže Zlaté šípy z Vlastského Meziříčí zakončil třítydenním táborem svůj další oddílový rok. Uskutečnil se na tradičním tábořišti u obce Lubina ve slovenských Bílých Karpatech a jeho ústředním tématem se stala říše hmyzu. Vykuklili jsme se v překrásné tesaříky, ruměnice, vosy, cvrčky a běžníky, potkat jste mohli také roháče, batolce, komára nebo třeba berušku. Paloučku vévodila třímetrová socha škvara Miša (toho, který vymyslel celou řadu důmyslných her, a zajistil tak mezi druhy mír a přátelství). Pod jeho

vedením jsme prošli vodní olympiádou, vařili podle střevlíka, kouleli podle hovnivála, sháněli nektar, vyvíjeli se jako mravenci, stříkali jako ploštice, atd. Soupeření bylo protkáno také skutečným mikropským pozorováním, kladením pastí na střevlíky, nočním lákáním na světlo, „vědeckým“ výzkumem brouků, kobylek, motýlů a mravenců. Překvapením bylo osídlení okolí tábora kudlankami.

Tábor se opravdu vydařil a mnozí z nás si navíc poopravili názor na hmyzí říši, teď víme, že je neuvěřitelně zajímavá a krásná!

Jiří Krajča, TOM Zlaté šípy

Holubinkový expres nečeká...

...průvodčí to hlásí z daleka! Nejen tato výzva se tetelila na pozvánkách pro klubovské táborníky, kteří se ze Šenova vypravili 30. 7. na letní stanový tábor do Dívčího hradu.

videlně pořádalo. Snad největší úspěch měl pěvecký večer, na kterém hostovala kapela Kozí dech. Za nemalé povšimnutí však stojí také návštěva Čajovny u H. CH. Andersona, Improvizační divadlo či rodinné soupeření na motivy známé televizní show Hodina pravdy. Večery byly bujaré, to ano. Zato rána byla těžkopádnější a dopoledne a odpoledne produktivnější. Tradiční workshopy nechyběly na našem táboře ani letos. Výtvarný tvořil, tanečně-dramatický připravoval vystoupení na šenovský jarmark. Bojový rozšiřoval zásobu zbraní již zkušených uživatelů o další kousky a následně všichni bojovníci řádili v lese na louce i v potoce.

Je toho nesčetně mnoho, co by se dalo o našem krátkém životě v Holubinkách napsat. Počasí přálo výletům, koupání, hrám, táborákům i opalování. Domů jsme se vraceli znavení, ale patřičně spokojení. Někteří možná těch čtrnáct dní dospívají dodnes ...

Za TOM 19216 Klubka Andrea Liolia

Gymnasium Zbyňka Šašecího ze Zhoře aneb Dvanáct let studia

Po prozrazení tématu nastávající etapové táborovky by měl následovat výbuch davového nadšení. Tentokrát se nadšení nekonalo. Některé táborníky pramálo nadchlo, že během prázdnin budou muset opět do školy, dívky zase remcaly, když zhlédly vyobrazení doporučené školní uniformy. Šik slaměný klobouček

či blůza s volánky by snad ještě ušly, ale skládaná sukně až pod kolena! Kdo to kdy v 21. století viděl?

Po čtrnácti dnech bylo vše jinak. Každodenní studium rychlostí překonalo i jistou západočeskou fakultu práv – co den, to ročník školy! V žákovské knížce se zaskvěly i pochvaly a vševedoucí patron starobylého ústavu pták Loskulák se kromě hnusného skřehotání naučil i mluvit lidským hlasem. Dobří Pitřisci nebyli potřeni zlovolnými skřety, nýbrž naopak přispěli k jejich pochytní. Jedinou vážnou (personální) chybou gymnázia plnou ctihodných profesorů tak zůstala velmi nepravidelná přítomnost školníka: nevyskytoval se dycky, ale pouze sporadicky.

Se slzou v oku se po dovršení dvanáctého ročníku studia ubírala rychlovzdělá školní dívka zpět k domovu a hořce želela svého návratu do rodné obcíny. Již za pár dní totiž zasednou do školních škamen znovu, a tentokrát to již bude o mnoho pernější a o poznání méně zábavné.

Jiří Chour,

TOM Veverk, Brandýs nad Labem

Jak se staví tábor

Během víkendu 30. června – 1. července budovali tomíci z České Lípy, Turnova a Roztok tábor na Klučance u Police nad Metují. Tradiční tábořiště pod stolovou horou Ostaš následně ožilo táborovými

hrami a čilým hemžením malých i velkých tomíků z výše uvedených oddílů. Krom pestrého táborového programu je místo jako stvořené pro nejružnější výlety a výpravy. Blízko Adršpašských skal, Babiččina údolí, náchodský zámek nebo stolové hory v Polsku – možností je opravdu nepřeberně.

(ton)

Prázdniny (vzhůru nohama) s Brontosauřem

Dobrá šedesátka letních táborů je důkazem, že Brontosaurus je aktivní a podnikavý tvor – stejně podnikavý, jako mladí lidé od 15 do 26 let, které oslovuje. Letošní Prázdniny s Brontosauřem připravovalo měsíce dopředu na 300 organizátorů, jejichž programy a hry nakonec přilákaly téměř 1200 účastníků. To vše nezištně, „jenom“ za kopec radosti, který spolu za těch několik letních dní měli možnost zažít.

Foto archiv Hnutí Brontosaurus

Akce Hnutí Brontosaurus se dělí na „památkové“ a „přírodní“. První se zaměřují na pomoc historicky a kulturně zajímavým místům (hrady, zámky nebo skanzeny atp.), ty druhé se snaží přírodě usnadnit boj s následky naší civilizace (práce na chráněných loukách, v lesích, pomoc volně žijícím živočichům, sběr odpadků atp.). K těmto tradičním akcím se v posledních letech přidávají také letní akce v cizině nebo sebepoznávací zážitkové a vzdělávací akce.

Pracovně-prožitkové tábory

Zrcadlo hvězd

O svém prvním setkání s Brontosauřem na táboře nazvaném „Zrcadlo hvězd“ píše Jan „Čáp“ Žák. Tábor se konal v Jeseníkách a byl věnovaný péči o stezku Vincenze Priessnitz.

Nikdy jsem na žádné „brontárně“ nebyl

a chtěl jsem to zažít. Byl jsem zvědav, co je to za lidi, zda jsou to fanatici, co se přivazují ke stromům, jedí výhradně bio, nosí batikovaná trička a nadávají nám masožravcům, že si děláme ze žaludku hřbitov...

Začalo to vcelku tajemně. Sraz účastníků byl u rozcestníku na zastávce Lipová-lázně. Opatrně jsem kroužil kolem a hledal v davu přítomných vegany. Že by ten dredař se psem...? K mému překvapení k rozcestníku vyrazila modrooká blondýna s pečlivě upraveným obočím. Dal jsem se s ní do řeči a po chvíli se k nám přidal kluk v tričku Českého svazu ochránců přírody a další dvě sympatická děvčata. Nakonec dorazil mladý pán v obleku a slečna ve večerní róbě. Přivítali nás, předali nám lopatíčku, mapu a několik obálek. Takto vybavení, vydali jsme se na cestu.

Šli jsme zvesela, klidným a vyrovnaným tempem. Prošli jsme horní okruh Priessnitzovy stezky a degustovali vodu z místních pramenů. Srovnávali jsme vzhled (barvu), vůni, chuť i zvuk. Tři z pěti členů našeho týmu se shodli, že nejlépe chutná voda z Finského prame-

ne. Příjemně nás překvapilo, když jsme se posléze během přednášky o vodních krystalech dozvěděli, že je dle objektivních ukazatelů vskutku nejlepší.

Plní dojmů i vody – obojí jsme během degustace načerpali měrou vrchovatou, jali jsme se připravovat obsáhlý traktát o vodě. O sebrané poznatky jsme se poté podělili s dalšími badateli na konferenci pořádané v čtyřhvězdičkovém hotelu Roubenka. Poprvé jsem se zde myl ekomýdlem, okusil neloupanou rýži, cizrnu a spoustu dalších dobrot, o jejichž existenci jsem neměl ani poňtí. Vegetarián však mezi námi nebyl ani jediný, a také dřevaře jsme nechali v klidu těžit.

Až tady jsem si uvědomil, kolik práce je za něčím tak obyčejným a zdánlivě jednoduchým, jako je naučná stezka. Kolik nápisů je třeba obnovit, kolik trávy a trní vysekat, kolik energie stojí vybudovat chodníček na překlenutí dvoumetrové bažinky... Vrcholným zážitkem pro mne bylo odvzdušňování Polského pramene. Teď už vím, že pramen je křehká věc, není těžké zakalit jej, či nechat jej vyschnout.

Staré časy

Larpově-řemeslný tábor na hradě Orlík u Humpolce nám představila Katka „Šotka“ Šotolová.

Tábor nás přenesl o mnoho let zpátky, až do středověku, který na nás dýchal z každého koutu. Dopolední práce, odpolední program i vše ostatní totiž probíhalo na hradě Orlík u Humpolce. V noci se spávalo pod širým letním nebem nebo pod kamennou klenbou hradního sklepení. Vynikající jídlo se připravovalo v hradní černé kuchyni na otevřeném ohni.

Práce, jejíž náplní byla pomoc s údržbou hradu, probíhala každé dopoledne několik hodin a byla zakončena znamenitým obědem připraveným některými z účastníků. Po obědě následoval larpový program s možností vyzkoušet si různá řemesla – každý si mohl zkusit například pečení chleba či koláčů, kovářství, mohl si něco ušít, plstít, vyrobit si svíčku či něco z kůže. Celý tábor jsme pluli herním příběhem jako Galicejští, obyvatele země Malkaty. Číhala na nás nejedna příšera a mnoho nesnází. Nakonec ale vše dopadlo dobře – svrhli jsme nespravedlivého a zpupného hradního pána i kněžku a přidali se na stranu Malkatských. Tak, jako by tomu mohlo být za starých časů.

Výkřik do tmy

Tábor se konal na zřícenině hradu Lukova v Hostýnských vrších, kde Brontosauři pomáhají s archeologickým výzkumem a opravami hradu již od roku 1983. Programovou část akce tvořila celotáborová fantasy hra s prvky LAR-Pu. Takto se s Lukovem loučil táborový bard, Jarda Ďásek:

*Slunce páliło,
hlavu složil jsem do stínu dubu.
Snění mě vábilo
při vzpomínce na sukubu.
Já ale nespál,
jen na chvíli jsem zavřel oči,
snad bych i nevstal,
jenže svět se rychle točí.*

*Slunce už zapadlo,
hvězdy na obloze září.
A tak mě napadlo
– život má mnoho tváří.
My sami jsme jen pěšáci,
co směle do boje pudou.
Samozejmě až po práci
– vypořádat se s nudou.*

*Poutníče, otevři oči,
je ráno, musíš jít dál.
Země se pořád točí,
a ty jsi jenom vzpomínal.*

Prožitkově-vzdělávací tábory

Cestičky

Tábor dává mladým lidem možnost získat potřebné teoretické i praktické zkušenosti pro organizování volnočasových aktivit pro děti a mládež. Zároveň jde o akci s velmi intenzivním zážitkovým programem zaměřeným na sebepoznání. O svých zážitcích z Cestiček píše Jitka Ševčíková.

Vystupuji z vlaku na nádraží v Rapotících, na zádech krosnu plnou oblečení, náhradních bot, navrch čelovka, ešus, šátek... a hlavu plnou očekávání a napětí. Spolu s hloučkem ostatních jdu vstříc akci, kterou předchází pověsti – na Cestičky!

Po několika kilometrech běhu a námahy se nevíra proměnila v odhodlání. Překonali jsme neznámé území. Stále

nás obklopoval les, ale řeka zůstala za námi...

Ráno se probouzím za zvuku kytary a kapek dopadající na plachtu. Chvilí mi trvá, než si uvědomím, kde jsem. Ale na dlouhé přemýšlení není čas. Dny tu plynou nestejnou rychlostí. Chvillemi pozvolna, když sedíme pod stromy a posloucháme rady zkušenějších, rychleji, když u soudu obhajujeme dobrovolnictví nebo ošetřujeme raněné a nakonec nabírají tempo, když uháníme indiánským během, vtělíme se do netopýra, plujeme námořním škunerem nebo divoce tančíme. Stále mě něco překvapuje a jsou chvíle, kdy uvažuji, jestli jsem schopna dalšího kroku.

Díky všemu, co tu děláme, učíme také sebe navzájem. Snažíme se rozumět druhým a na oplátku se dovídáme něco o sobě. Nikdo není černobílý a nakonec máme možnost všichni zazářit a předat něco ze svých pestrých barev i náhodným kolemjdoucím!

Zahraniční tábory

Severní Indie

V rámci projektu La Ngonpo vysíláme dobrovolníky na dobrovolnické pracovní pobyty do Malého Tibetu. Nejsilnějším zážitkem často bývá už samotné setkání s neznámou krajinou a kulturou, jak to zmiňuje letošní účastnice, Katka Krejčová.

Letos v létě jsem se vypravila s Brontosaury do Malého Tibetu. Naše skupina asi 30 dobrovolníků čekala velké dobrodružství. Náplní práce byla pro většinu z nás výuka dětí ve škole ve vesnici Mulbekh, v rámci projektu jsme ale měli možnost pomáhat na stavbě kláštera v zapadlé himálajské víscé Sap a připravovat výstavu v hlavním městě oblasti – Lehu. Další z nás vymýšleli volnočasové aktivity pro děti ve vesnici Diskit Ling, kterou před dvěma lety zasáhly ničivé povodně. Ze všeho nejvíce jsme však chtěli poznat způsob života lidí v jednom z nejdřsnějších krajů světa, pochopit jejich zvyky, kulturu a náboženství. Pro mne bylo životním zážitkem setkání s dalajlámou. Ten se rozhodl přijmout naši skupinu dobrovolníků na osobní audienci. A co jsme dělali po práci? Někdo se vydal do hor a vylezl na některou z šestitisícovek, někdo poznával buddhistické kláštery a gompy. Malý Tibet je krásná oblast, která chytne za srdce.

Zpracovala Lucie Chadimová,
koordinátorka programu
Prázdniny s Brontosaurem

Myslíte si, že se vás to netýká?

Všude kolem mě je tma. Nevím, kde jsem. V uších mi hučí vodopád, nemůžu popadnout dech. Ústa mám překrytá nějakou tuhou látkou, která mně nedovoluje dýchat. Pomoc! Maminko! Proč zrovna já...?! Už nechci, ať to přestane, prosím!

S trhnutím jsem se posadila na posteli. Zase ten hrozný sen. Kde to vlastně jsem? To přeci není moje postel. Nevídím nikde poličku s plyškem Šmudlinkou, ani stoleček, u kterého psával bráška úkoly. Neslyším oddechování maminky ani táty, který chodí domů jen občas.

Svítá, sluneční paprsky pomalu pronikají plachtou stanu. Už vím, jsem na táboře! Bydlím ve stanu sama, nikdo na mě nezbyl. Nemám tu žádné kamarády, jen brášku, který ale s námi doma už nebydlí. Má, no, jak tomu maminka říká, tu náhradní rodinu. Jednou přijela přísná paní a pánové v uniformě a řekli, že brášce bude lépe u jiných lidí. Maminka říká, že jsou na nás všichni zlí. Prý nedělá nic špatného. Dává nám všechno, všechno, co má.

Hudba rozeznívá tábor, africké bubny se mísí se zpěvem domorodců – buďčiek. Okolo mne se probouzí i ostatní táborové děti. Nechce se mi mezi ostatní, bojím se, co po mně zase budou chtít. Vedoucí se mě ptají na věci, o kterých mi maminka zakázala mluvit...

Ale na druhou stranu je tu super legrace a zábava. Jako když jsme byli lovci a běhali jsme po lese a lovili divoká zvířata. Museli jsme si dávat pozor na pytláky a strážce, kteří kontrolovali naše povolení pro lov. Připomnělo mi to, jak strejdu Josefa honili pánové v uniformě. Strejda jim utekl a pak se schovával u nás doma. Občas za mnou večer chodil a schovával se u mě pod peřinou. Říkal, že má strach, že ho objeví ti zlí pánové. Prý už jsem velká holka a on mě má rád. Dostala jsem velkou čokoládu za to, že jsem ho nechala.

Na táboře se mi líbí hry v lese. Hlavně takové, kdy se schováváme a plížíme. Nemám ale vůbec ráda polední klid. To se totiž chodíme sprchovat. Hlídejí nás tam naši vedoucí a mně je to nepříjemné. Ptají se mně pořád, kdo mi to udělal, a já mám strach, že se podřeknu. To by mě pak určitě vzali od maminky. A já se bojím, strčili by mě do nějakého cizího domu k úplně cizím lidem, jak mi to vyprávěla maminka.

Proto s vedoucími raději moc nemluví a naschvál zlobím, aby si mě neoblíbili. Taky se musíme po koupání převlíkat do čistých věcí. A já už žádné nemám, maminka mi říkala, že je nebudu potřebovat, že si mám šetřit ty, co mi s sebou zabalila. Ale já jsem na ně vyžrála. Střídám si pravidelně ty použité, aby nepoznali, že jich mám s sebou málo. Určitě by se mi všichni smáli a nechtěli se mnou kamarádit. Stejně jako ve škole.

Mám vši, dneska to při koupání zjistila moje vedoucí. Mám je skoro celý rok, maminka nemá čas mi vybírat hnidy a já to sama neumím. Ani se už skoro nedrbu, nějak jsem si na to zvykla.

Bráška mi včera u táboráku říkal, že ho nová maminka a tatínek mají rádi a že mu koupí všechno, co chce. O naší mamince mluvil ošklivě, říkal taky, že už se k nám domů nikdy nevrátí. Je to zrádce, nebudu s ním mluvit!

Večer jsme u táboráku zpívali písničky z pohádek, které jsem viděla doma v telce. Tu už ale nemáme. Museli jsme ji prodat, když už jsme neměli za co koupit jídlo. Tatínek říkal, že nejdřív musíme koupit cigarety, protože když je nemá, je pak nervózní a moc se zlobí. A já nechci, aby se zlobil, to potom dělá mamince i mně věci, které moc bolí. A potom odchází na několik dní pryč. Říká, že se mnou doma být nemůže, když takhle moc zlobím. Je mi to líto a potom tajně brečím. Tak, aby to neviděla maminka. Ona by pak zase přišla a chtěla by mě utěšovat...

Dnes přijel na návštěvu starosta našeho města. Zahrál si s námi turnaj v brannballu a moc se mu to prý líbilo. Když si mysleli, že je nevidím, povídali si o mně s vedoucí. Ví, to, určitě. Maminka mi říkala, že si mám dát na vedoucí pozor. Nemám jim věřit. Závídím ostatním dětem, které se s nimi normálně baví. S některými vedoucími je velká zábava. Když mě nevidí, směju se jejich vtipům. Nejvíc se bojím večerky. To musíme být ve stanu zalezlí ve spacáku. Bojím se a vždycky brečím. Chodí za mnou moje vedoucí a vyprávějí mi pohádky, abych usnula. Tak ráda bych se s ní začala kamarádit, je moc prima... ale maminka mi to zakázala.

Nemůžu popadnout dech. Maminko, přestaň! Já už budu hodná! Pomalu ztrácím vědomí a cítím, že tlak na polštář povoluje. Je to stále stejné. Někdy doma nemůžu usnout a tak si zpívám. Pak přijde maminka a říká, že je to pro moje dobro. Položí mně polštář na pusku a drží tak dlouho, dokud nepřestanu křičet.

Přepadl vás po přečtení tohoto příběhu pocit bezmoci? Tak vězte, že se příběh zakládá na pravdivých skutečnostech, které postupně za dobu konání tábora vyplynuly na povrch.

Letní tábor „Kdo si hraje, nezlobí“, který popisuje tento smutný příběh, se letos konal již počtvrté. Je primárně určen pro děti ze sociálně vyloučených lokalit a pro děti v evidenci OSPODu (odbor sociálně právní ochrany dětí), což v překladu znamená, že se jedná o děti, které jsou doma týrané, zneužívané nebo mají zanedbanou školní docházkou. Ne vždy se však jedná o romské nebo „problémové“ děti.

Některé na první pohled vypadají naprosto „normálně“, až do té doby, dokud k vám nezískají důvěru a nezačnou vyprávět. O událostech, které se jim staly, o rodinném zázemí, o „hodných“ strejdech, „milujících“ rodičích... o životě.

Člověka to pak nutí přemýšlet o tom, jak dobře se ty naše oddílové děti mají, jak jim vlastně vůbec nic nechybí – a jak by těmto dětem mohl pomoci. A také, kam až to vše může dojít. Ne nechává nás to chladnými. Snažíme se tyto děti integrovat do oddílového kolektivu. Jsme dlouhodobě v kontaktu se sociálním odborem, s policií, s terénními pracovníky, nízkoprahovými centry, s vedením města. Když zjistíme podobné skutečnosti, ihned je konzultujeme s kompetentními lidmi.

Otázka tu však zůstává: Děláme pro to maximum? A co vy? Myslíte si, že se vás to netýká?!

Ivana Vejvodová,
PS Za Vodou Josefov

RADAMLK

Občanské sdružení Rada dětí a mládeže Libereckého kraje bylo založeno v listopadu 2000 za účelem podpory rozvoje volnočasového sektoru dětí a mládeže působící v Libereckém kraji.

Naši činnost dělíme na aktivity určené pro neziskové organizace a na aktivity pro veřejnost.

Pro zástupce neziskových organizací realizujeme vzdělávací aktivity (jednodenního či vícedenního charakteru), poskytujeme poradenský servis (osobní, telefonická, či e-mailová podpora pro oblasti grantů, dotací, legislativy...) a v neposlední řadě se zaměřujeme na prezentaci neziskového sektoru (Bambiriáda apod.). Velmi oceňovaný je webový servis – na našich stránkách přinášíme aktualizované informace, které NNO pro svou činnost potřebují. Poslední dva roky také vytváříme aktivity pro širokou veřejnost – nárazově realizujeme kulturně-společenské aktivity různorodého zaměření (Dětské dny, Dny otevřených dveří).

Projekty RADAMLK

Bambiriáda

RADAMLK je několik let tradičním pořadatelem této významné akce ve městě pod Ještědem. Poslední dva roky se naším zázemím stalo nejméně frekventovanější

místo v Liberci – nám. Dr. E. Beneše před libereckou radnicí. V roce 2012 se na akci prezentovalo přes 50 organizací, bylo připraveno na 22 hodin nepřetržitých pódiových vystoupení, vystoupilo na 1000 účinkujících. Prezentaci volnočasového sektoru podpořili i návštěvníci – tento rok jsme tržili rekordní regionální návštěvnost – téměř 9000 osob.

Hip Hop Culture (Is) Open

V říjnu 2011 jsme v samotném srdci Liberce uspořádali festival prezentující elementy hip hopové kultury. Na akci se prezentovaly všechny stavební kameny této kultury – DJing, graffiti, koncerty rapových kapel, beat box či break dance battle s mezinárodní účastí. Akci realizoval tým mladých lidí a RADAMLK plnila funkci odbornou a poradní.

Kill The Floor

Severočeský open air break dance šampionát, který při obou ročnících (2011 + 2012) dokázal zaplnit náměstí před libereckou radnicí. V disciplíně jeden na jednoho a dvou věkových kategoriích jsou k vidění obdivuhodné výkony tanečníků z celých Čech i Polska. Akrobacie, točení na hlavě, skákání ve stojce na jedné ruce, ceny v hodnotách desítek tisíc korun, uznávaná porota složená z předních tanečníků break dance, a přede-

vším obrovský kotel pod pódium, který dával sílu – to je Kill The Floor!

Zahrada pro veřejnost

V současné době stěžejní projekt naší organizace. RADAMLK vlastní budovu a pozemek v liberecké městské části Vesec. Součástí byla i neudržovaná zahrada. V roce 2011 proběhla první fáze rekonstrukčních úprav – zpevnění svahu, stavba oplocení, rekonstrukce ohniště, instalace zahradního nábytku. V létě 2012 proběhla druhá fáze úprav – výsadba zeleně, stavba altánu, instalace okrasného osvětlení a další. Od září pak pro veřejnost připravujeme každý víkend kulturní vyžití v prostorách zahrady – dětské dny, divadelní a kouzelnická představení, ukázky tradičních řemesel, výstavu hospodářských zvířat, workshopy, koncerty... Počínaje novým školním rokem naše organizace zároveň využije prostory zahrady k rozšíření své činnosti – realizace ekokurzů pro mateřské a základní školy.

Vedle uvedených projektů se samozřejmě věnujeme i dalším činnostem – nárazově pořádáme Regionální výměnu zkušeností nebo spravujeme databázi volnočasových organizací v našem kraji. V minulosti jsme také provozovali Informační centrum pro mládež. Naše prostory jsou také hojně využívány turistickými oddíly, skauty a pionýry z celé republiky. Naše budova jim poskytuje zázemí pro vícedenní pobytové akce. Srdečně tak všechny zveme – přijďte poznat krásy města pod Ještědem!

Členství

V současné době má RADAMLK šest kolektivních členů. Jsou tu však desítky dalších, se kterými spolupracujeme. V druhé polovině roku 2012 budou probíhat jednání, jejichž cílem je rozšíření stávající členské základny právě o ty organizace, se kterými spolupracujeme neformálně. Připravujeme se zároveň na model, ve kterém chceme dát prostor i individuálním členům – především mladým lidem, jednotlivcům, dobrovolníkům, kteří si pod námi zkouší realizovat své individuální projekty či se účastní našich projektů jako dobrovolníci.

Vnější okolí

RADAMLK samozřejmě z povahy své činnosti úzce komunikuje se zástupci státní sféry a s regionální politickou reprezentací. V našem případě se tak jedná o komunikaci především s Libereckým krajem a Statutárním městem Liberec. Úroveň komunikace je vesměs na dobré úrovni, nicméně spatřujeme i tak určité rezervy, jakými by šlo neziskový sektor podpořit. Respektujeme nutné úspory ve státních rozpočtech potřebné pro naši budoucnost, ale opasky by měly být utaženy všem rovnoměrně. Velmi nás mrzí, když

např. zastupitelstvo Libereckého kraje finančně nepodpoří realizaci Bambiriády a v ten samý den schválí podporu pro nás nesmyslných akcí (statisícové částky na televizní internetové přenosy kopané kdesi v „Horní Dolní“, desetitisíce na podporu čistě komerčních projektů, které jsou schopny uživit se samy apod...). Právě z tohoto důvodu plánujeme na podzim realizaci kulatých stolů jak s krajem, tak s městem. Výstupy mj. rozhodnou o případném pořádání či nepořádání jubilejního 15. ročníku Bambiriády ve městě pod Ještědem.

Velmi si ceníme podpory komerčního sektoru. V době, kdy se nemůžeme sto procentně spoléhat na grantové a dotační programy, tu jsou stále firmy, které plní svou úlohu společenské odpovědnosti. Bavíme se řádově o jed-

notkách subjektů, ale i tak se nám daří sem tam najít další jehlu v kupce sena.

Nesmírně si vážíme spolupráce s jednotlivými neziskovými organizacemi v našem kraji. Jsou to právě ona DédéMka, sportovní organizace, turistické oddíly, kulturní a umělecké formace, školy, školky a mnohé další subjekty, které jsou základním stavebním kamenem neziskového sektoru v našem kraji a následně pak nepostradatelnou částí jednotlivých individuálních projektů a akcí. Hovoříme o organizacích, které svou povahou jsou nevýdělečné a práci s dětmi a mládeží se každý věnuje ve svém volném čase bez nároku na honorář.

Neopomíjme i (neziskovkami občas zavrhané) komerční subjekty, které dokázaly koncepci volnočasového sektoru pojmut tak, že výsledkem jejich snažení je kvalitní práce s dětmi a mládeží, práce, která je nejenom baví, ale je i jejich zaměstnáním.

Dovolte prosím, abych vám všem velmi poděkoval za spolupráci. Vážím si vaší činnosti. Stejně tak děkujeme veřejnosti za podporu akcí. V součtu to jste to vy (organizace, veřejnost, média, partneři...) kdo dává našim projektům tvář a já vám za to děkuji!

David Erlebach, předseda RADAMLK

Rada dětí a mládeže Libereckého kraje

Dětská 746
463 12 Liberec 25
Telefon + 420 608 131 270
E-mail: kancelar@radamlk.cz
Web: www.radamlk.cz
FB: Rada dětí a mládeže Libereckého kraje

ČRDM spustila nový projekt Nelíbí se mi to

Komu není lhostejné, jak vypadá jeho okolí, má od nynějška k dispozici nový nástroj k tomu, aby na zanedbaný kout naší republiky upozornil. Počátkem září totiž Česká rada dětí a mládeže (ČRDM) zprovoznila web Nelíbí se mi to, který uživatelům umožňuje snadno a rychle poukázat na neutěšený stav dané lokality. Díky Facebooku pak může databázi míst nevábneho vzhledu sdílet poměrně široká komunita; může o ní vést diskusi, hodnotit jednotlivé její položky a snažit se o dílčí nápravu.

Na monitorech svých PC si ji mohou zobrazit – stejně jako každý jiný – odpovědní magistrátní úředníci a další činitelé místních samospráv, respektive majitelé daných objektů. Databáze může být zároveň užitečná i případným dobrovolníkům, kteří by se chtěli na zlepšení vzhledu jejich okolí sami podílet.

„Během několika dní přibude ještě aplikace pro mobilní telefony,“ doplnil místopředseda ČRDM Ondřej Šejtka. „Majitelé telefonů iPhone a telefonů s operačním systémem Android budou moci jednoduše vyfotit například posprejovanou zeď a její obrázek pomocí mobilního telefonu ihned umístit do interaktivní mapy,“ vysvětlil, jak může přidání nového záznamu také fungovat. Více na www.nelibisemito.cz

Zahraniční studenti o prázdninách ve Zlíně

Studentská organizace AIESEC Zlín, působící pod záštitou Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, letos připravila skutečně speciální léto pro děti v příměstských táborech, domovy důchodců a další neziskové organizace.

Na druhou polovinu letošních prázdnin dorazili do Zlína zahraniční studenti hned z osmi zemí světa. Svou zem a kulturu sem přijeli zastupovat studenti z Ruska, Hong-Kongu, Brazílie, Egypta, Ázerbájdžánu, Taiwanu, Srbska a Německa. Jsou totiž součástí projektu Meet My Culture. Tento projekt je organizován mezinárodní organizací AIESEC ve spolupráci s organizací Spektrum – Krajskou radou dětí a mládeže. Projekt si klade za cíl informovat nejen děti a mládež, ale i další zájemce o různých světových kulturách, jejich tradicích a zvycích. Projekt by měl vést k mezikulturnímu poznávání a smazávání mezikulturních rozdílů – a to na obou stranách. Přináší s sebou také nenucené učení a procvičování angličtiny, v níž probíhá veškerá komunikace.

Náš projekt se skládá ze dvou částí. V té první zahraniční studenti, stážisté, navštívili letní dětské tábory v okolí Zlína, kde dětem vytvořili zajímavý a poutavý program. Ve druhé části mají stážisté připraven program v neziskových organizacích. Díky spolupráci s neziskovou organizací SAMARI, o. p. s., která sdružuje na 60 dobrovolníků ve Zlínském kraji, měli stážisté možnosti prezentovat svou kulturu například v Domově seniorů v Lukově, v centru služeb postiženým Horizont či v integrovaném centru Slunečnice. První zářijový týden pak můžete stážisty potkat v nízkoprahovém centru Unie Kompas, která s dalšími organizacemi vytvořila pro zlínskou mládež týdenní program nazvaný Mezi prahy. Zahraniční stážisté samozřejmě stihli poznat také samotný Zlín a okolí. „Je jasné, že studenti předávají mnoho

informací, a to hlavně o své kultuře, ale také se toho mnoho dozvědí, pro studenty jsme měli připraveny kurzy o správné prezentaci, o tom, jak pracovat s dětmi, a také jsme pro ně připravili interaktivní poznávání České republiky,“ říká Lucie Švecová, organizátorka projektu z mezinárodní organizace AIESEC Zlín.

Tomáš Baďura

Duha Zámeček připravila tábor pro děti z ukrajinského sirotčince a českých domovů

Dobrovolníci z havířovské Duhy Zámeček pokračují ve svých aktivitách pro opuštěné děti z Ukrajiny. Zatímco loni se vypravili do sirotčince v Mukačevu spolu s třicítkou dětí z českých dětských domovů, letos přivítali 30 dětí ze stejného zařízení na táboře v Česku.

Akce, která proběhla v duhovém volnočasovém areálu Myšinec v Oderských vrších, se zúčastnila také desítky dětí z místních dětských domovů. Celý tábor se nesl v cirkusovém duchu. „Dlouho jsme přemýšleli, jak překonat komunikační bariéry mezi českými a ukrajinskými dětmi. Nakonec jsme se dohodli s našimi kamarády z organizace Cirkus trochu jinak, kteří pro děti připravili žonglérské, artistické a akrobatické dílny. A ukázalo se to jako výborné řešení,“ řekl jeden z vedoucích Gracián Svachina, který vyrostl a stále jako student žije v Dětském domově Jemnice. Kluci a holky několik dní pilně nacvičovali a přitom se úžasně sblížili. Cirkusový program vyvrcholil společným vystoupením dětí pro seniory v Domově na zámku v Kyjovicích.

Pořadatelé se rozhodli dětem z Mukačeva ukázat nejzajímavější místa regionu, proto pro ně připravili výlety do Hornického muzea, na koupaliště ve Vřesině, do akvaparku v Kravařích nebo do doubravského Dinoparku. „Všichni měli oči navrch hlavy. V Mukačevu chodí plavat jen do místní řeky, takže zážitek pro ně bylo i dovádění na koupališti, které je pro naše děti samozřejmé. Nemluvě o zoologické zahradě nebo dinoparku, tyhle věci ještě nikdy neviděli,“ dodal Svačina.

Oříškem pro pořadatele byla příprava

jídla. Jak se české děti i jejich vedoucí loni přesvědčili, v ukrajinském zařízení se jí hlavně kaše – ke snídani ovesná, na oběd rýžová a na večeři třeba pohanková. „Konzultovala jsem to i s lékařkou, ale dostala jsem jen tři omezení – nedělat řízky a jiná smažená jídla, používat co nejméně oleje a nekořenit. Přesto jsem měla trochu obavy, ale všem naše jídlo hned zachutnalo a většina dětí zbaštila dva talíře. Nakonec jsme jim připravili i ten řízek a dokonce smažák,“ usmívala se Ivana Sobolová, která měla s dalšími pomocníky na starost kuchyň.

Dost času bylo také na klasický táborový program, jak ho znají české děti – soutěže, táborák, bojovky v lesích. Ukrajinci váleli při fotbalových zápasech, všichni společně se naučili ringo.

Jedním z vrcholů akce byla návštěva Dětského domova Radkov-Dubová, kde děti z Mukačeva viděly, jak žijí opuštěné děti u nás.

Akce měla už v době příprav opONENTY, podle kterých mohli mít krátkodobé vytržení Ukrajinců z jejich nuzné reality na děti spíše negativní dopad. Pořadatelé to ale odmítají. „Po revoluci jsme na tom byli podobně jako oni dnes, neznali jsme tobogány v akvaparcích a jiné vymoženosti. V tu dobu přišla nabídka od německé mládežnické organizace a my jsme s dětmi z českých domovů prožili prázdniny plné pro nás neznámého dobrodružství, navíc v podmínkách, o kterých se nám ani nezdálo. Návrat do reality ale nebyl pro naše děti šokem, naopak v mnohých probudil například chuť naplno se pustit do cizích jazyků. Věřím, že podobný přínos to bude mít i pro děti z Mukačeva. Už teď si na facebooku dopisují s novými českými kamarády a přepínají přitom klávesnici z abuky na latinku,“ shrnul vedoucí akce Vladislav Sobol.

Hlavním partnerem dvouletého projektu, který se uskutečnil díky pomoci a zkušenostem havířovské pobočky Adry, bylo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR.

Duha Zámeček – tisková zpráva
www.zamecek.net

Duha Jasmín získává Svatý grál

Od začátku srpna do jeho poloviny nebylo možné na televizních obrazovkách ani ve videopůjčovnách zahlédnout postavu Indiana Jonese. Vysvětlení je však zcela prozaické, až úřednický strohý – Indiana Jones spolu s dětmi z Duhy Jasmín pátrali na Vysočině po Svatém grálu.

V době od 4. do 18. srpna probíhal již tradiční tábor Duhy Jasmín ve spolupráci s Pedagogicko-psychologickou poradnou (PPP pro Prahu 7 a 8) a Orgánem sociálně-právní ochrany dětí (nejen Prahy 7); to vše s podporou MŠMT v rámci projektu Inkluze v Duze 2012, jehož spoluvůrcem je také Duha Jasmín.

Duha Jasmín je volnočasová dobrovolnická organizace, která působí v prostorách PPP Prahy 7 a podává pomocnou ruku dětem, které mají obtíže se zapojením do kolektivu vrstevníků (dětí sociálně znevýhodněných, děti s poruchami chování a učení). Kromě letních táborů, kterými celoroční práce vrcholí, se členové setkávají pravidelně každou středu, podnikají výpravy i výlety po České republice a také například zimní tábor o jarních prázdninách.

Indiana Jones, známá filmová postava profesora historie a archeologa neo-hrozně se vrhajícího do nepřeborných nebezpečí, letos na táboře hledal a zachraňoval legendami opředenou relikvii Svatý grál. V Kamenici u Humpolce byla zřízena filiálka Katedry historie a archeologie. Sem bylo sezváno 32 účastníků, 14 „lektorů“ a společně řešili záhady, čelili nebezpečí a hledali indicie vedoucí k nalezení tohoto artefaktu.

Po Svatém grálu ovšem pásl i zlořečený Dr. Black, archeolog konkurent a bezečtný bídák, táborníci tak museli přechkávat objektivní archeologické nástrahy (domorodé kanibaly, nastražené pasti, divoké šelmy, tropické nemoci) ale i překážky nekalé konkurence. Jen díky

úsilí, trpělivosti a hravosti byl Svatý grál pod ochranou posledního templáře nalezen a rozpoznán mezi jinými, ale také vrácen zpět, aby svou mocí nebyl nebezpečný v rukou mocichtivých lidí.

Příběhy Indiana Jonese v sobě spojují tolik lákavé žánry jako dobrodružství, záhady, historii, cestování, že bylo nabíledni sáhnout po tomto tématu a nechat vedoucí připravit bohatý program – od výuky čínského písma po kurz zápasení či základů špionáže. Takto nabyté vědomosti se mohly zúročit při celotáborových hrách – ať už šlo o plnění úkolů v hrobce Velkého jaguára nebo při noční bojovce. Všeestrannost archeologů/studentů pak byla také prověřena při návštěvě rybníka, nedalekého Humpolce či nočním bivaku mimo tábor.

Svatý grál táborníci rozpoznali jako symbol moudrosti a přátelství. Proč jsou tyto hodnoty v našem životě tak důležité? Jací „kanibalové“, jaké „nástrahy a pasti“ na nás mohou během putování za nimi potkat? Jak je překonat? Má někdo z nás tuto cestu delší, obtížnější? Jak mu ji usnadnit? Celotáborová hra poskytla vnímavým táborníkům mnoho otázek. A k jejich správnému zodpově-

zení táboroví vedoucí přispívali hlavně rodinnou atmosférou a heslem her, že důležitější je zúčastnit se a nikoliv vyhrát.

Přesto měl tábor jeden výrazný nedostatek – jak se shodli táborníci – trval jen čtrnáct dnů a ani o den víc.

Takže zase za rok...

Jana Šoupalová

Duha Jasmín je dužina číslo 40 z Duhy. Sídlo máme v Praze, ale našich aktivit se účastní děti a mládež ze širokého okolí. Zaměřujeme na práci se zdravotně nebo sociálně znevýhodněnými dětmi a mládeží. Klademe důraz na dlouhodobou a systematickou práci s dětmi a mládeží pro které připravujeme aktivity v průběhu celého roku.

Indiáni a rytíři v údolí řeky Rokytné aneb Tábory zlínských Salesiánů

Jako každoročně tak také letos vyrostla na louce v údolí řeky Rokytné indiánská osada. Jedenácti tee-pee, která tu stojí, vévodí poslední, dvanácté, největší a nejmajestátnější. Sněmovní. Tam bude každý táborový večer zasedat u obřadního ohně rada celého kmene.

Pokud se vydáte ani ne kilometr po proudu směrem do nedaleké vesnice, potká vás cestou ještě další překvapení. Jdete a najednou se cesta rozestoupí do druhé rozlehlé louky, na níž se rozkládá rytířská osada. Tam se nacházejí čtyři menší ubytovací stany a celkem pět větších, které slouží jako zázemí pro vedoucí; je tam kuchyň, sklad zbroje a materiálu a také velký rytířský sál. Vlající vlajky jasně ukazují, že tady táboří Salesiánský klub mládeže Zlín.

První táborníci sem přijíždějí hned na začátku prázdnin. Na prvním turnusu vítáme rodiče s jejich dětmi, kteří sem přijíždějí trávit dovolenou. Indiánská osada ožívá dětským smíchem a křikem. Jelikož panují vedra, rádi se uchýlíme k řece, kde testujeme jízdu na indiánských kánoích. Prožíváme spoustu krásných chvil v přírodě, hrajeme hry, odpočíváme a dobře se bavíme.

Čas ovšem plyne jako voda v řece a blíží se konec. Jako by již byl slyšet „ohnivý oř“, který právě zastavil za kopcem v Moravském Krumlově a přivezl účastníky dalšího turnusu.

Do indiánské vesnice se hrnou mladí indiáni, kteří v ní budou celých deset dnů prožívat různá dobrodružství. Kluci se budou učit nejen střilet z luku a ze vzduchovky, ale budou se také snažit poznat, co praví stará indiánská moudra...

V rytířské osadě se mezitím zabydlují středověké dámy. Bude se tu celých deset dnů mísit nejen půvab, který je dámám vlastní, ale také statečnost a bojovnost, jíž se postupně učí. Vyprávění, co vše se může udát, když půvabné středověké dámy vystřídají stateční a nebojácní rytíři, by bylo na poměrně dlouho. Obdobně vzpomínky na zážitky našich moudrých a půvabných indiánek nebo posledního turnusu středo- a vysokoškoláků by byly minimálně na jeden dlouhý večer.

Podívejte se sami na pár fotek. Kdo to nezažije, neuvěří.

Petr Suchomel

Foto archiv SKM Zlín

Tam a zase zpátky – Bulharsko očima zahraniční stážistky

Během léta Katka Bartošová (22), absolventka studia mezinárodních vztahů na Filozofické fakultě Západočeské univerzity v Plzni, vyrazila na šest týdnů do zahraničí se studentskou organizací AIESEC, jejíž členkou byla sama po jeden rok. Pro svou stáž si vybrala Varnu v Bulharsku.

Proč sis vybrala krátkodobou zahraniční stáž AIESEC?

V AIESEC jsem pracovala v oblasti zahraničních stáží, takže jsem věděla, do čeho jdu. Zároveň mi to časově vyhovovalo, protože jsem teď o prázdninách končila školu. A také proto, že jsem chtěla zažít něco dobrodružného, trochu cestovat a zároveň získat nějakou praktickou zkušenost a dělat i něco prospěšného.

Měla jsi před odjezdem nějaký zvláštní vztah k Bulharsku?

Ani ne. Vybrala jsem si ho proto, že jsem chtěla zůstat v Evropě, ale chtěla jsem, aby to bylo něco exotičtějšího, což Bulharsko rozhodně je, díky tureckému vlivu v minulosti. Mám dva známé, kteří tam strávili léto na stáži, a oba byli nanejvýš spokojení. Je tam levně, je tam moře... (smích)

Říkáš, že jsi chtěla dělat něco prospěšného. Co přesně bylo náplní tvé stáže?

Pracovala jsem ve školce, učila jsem děti anglicky, připravovala hry, trávila s nimi čas, zpívala anglické písničky, ty měly nejraději. Bylo to hodně zajímavé, protože neumím bulharsky a ze začátku bylo třeba bulharského učitele, který pomáhal překládat a vysvětlovat. Pracovní dobu jsem měla od devíti do dvanácti, tedy tři hodiny, a pak jsem měla volno, během kterého jsem si občas připravovala nějaké věci na další den.

Ale většinou jsem chodila na pláž nebo něco podnikala s ostatními stážisty.

S ostatními stážisty?

Ano. Práce, již jsem dělala, byla v rámci projektu, který navrhla a organizovala místní pobočka AIESEC a sešlo se nás tam na něj dohromady pět – já, chlapec a dívka z Ukrajiny, Portugalka a Tchajwanec. A s dalšími lidmi jsme se setkali ještě v Sofii, kam jsme na týden vyrazili na výlet.

Často se v souvislosti s delším pobytem za hranicemi hovoří o kulturním šoku. Zažila jsi nějaký?

Kulturní šok... (zamyslí se). Vyložene šok to asi nebyl, ale někteří lidé v Bulharsku přikyvují, když vyjadřují zápor. A „Ne“ znamená v Bulharsku „Ano“, takže byl trochu problém si na to zpočátku zvyknout.

Asi největší setkání s místní kulturou pro mne bylo bydlení v bulharské rodině první týden stáže. Bydlela jsem s jednou slečnou zhruba mého věku a jejími rodiči. Ona uměla anglicky, rodiče rusky a domlouvali jsme se takovou směsicí angličtiny, češtiny a bulharštiny. Některá slova jsou v bulharštině stejná jako u nás, třeba číslice nebo slovo „pláž“, takže to nebylo tak těžké, jak

to z počátku vypadalo. A nejzajímavější bylo právě zažít to, jak se v Bulharsku žije, což člověk nemůže nikdy zkusit, když přijede na dovolenou.

Takže jsi určitě vyzkoušela i místní kuchyni, když jsi bydlela v rodině?

Nejen v rodině. V Bulharsku je hodně používaný balkánský sýr, ale chutná o hodně jinak než u nás. Dělají tam hodně šopský salát, večer často pijí rakiji a oblíbila jsem si tam bulharský jogurt, což je v podstatě trochu kyselejší bílý jogurt, ale je to opravdu poctivý jogurt, takový se u nás nedá v krámu sehnat. A co mě překvapilo, bylo, že v Bulharsku balkánský sýr dávají do všeho – zatímco u nás je většina plněného pečiva sladká, v Bulharsku je slaná se sýrem.

Cestovala jsi kromě Varny i někam jinam v Bulharsku?

Podnikli jsme se stážisty pár výletů kolem Varny, jeli jsme do Nesebaru, což je malinké, ale hrozně hezké město na poloostrově, kolem je moře a je tam krásná byzantská architektura. Také jsme byli u mysu Kaliakra a poslední týden jsme strávili samozřejmě v Sofii. Sofia je úplně jiná než Varna, větší, a prostředí tam působí mezinárodně.

A vrátila by ses do Bulharska ještě?

Určitě! Ráda bych navštívila bulharské kamarády, kteří nám pomáhali zvyknout si na místní prostředí, bez nich bychom na začátku těžko vyšli. V Bulharsku je mnoho dalších krásných míst, která stojí zato navštívit, a ráda bych si zase pochutnala na místním melounu, po kterém jsem se mohla utlouct.

Zpracovala Michaela Merglová, AIESEC Plzeň

Kaprálův mlýn v novém kabátě zažil první tábor

Dvě desítky skautů ze sedmi zemí střední a východní Evropy se rozhodly hodit za hlavu pohodlí domova a vydaly se v červenci do lesů u Ochozi u Brna. Na samotě v údolí Říčky tam stojí Kaprálův mlýn.

Rozlehlá budova z první republiky se za poslední rok a půl změnila v hromadu sutí, aby se opět vynořila v původní podobě, ale nabitá ekologicky šetrnými technologiemi. Skautská základna Kaprálův mlýn se během rekonstrukce proměnila v moderní středisko ekologické výchovy. Skautům, neziskovkám i školám bude od 1. září sloužit pro poznávání přírody i krás Moravského krasu.

„Přijela jsem hlavně pomoci s budováním skautského ekocentra, přitáhla mě myšlenka setkávání mladých lidí z našeho regionu,“ svěřila se Litevka Dovile, která do Česka přijela na mezinárodní workcamp na Kaprálově mlýně. Spolu s dalšími dvěma desítkami dobrovolníků z Česka, Slovenska, Polska, Běloruska, Ukrajiny, Litvy a Maďarska se chtěla podílet na dokončování rekonstrukce skautské základny.

Brigádníci dostali do rukou kolečka a hadry, aby pomohli Mlýn nachystat na slavnostní otevření 1. září. První tábor na novém Mlýně ale nebyl jen pracovní. Účastníci se seznámili se zajímavými ekologickými projekty na Brněnsku, setkali se s vědci, zástupci neziskových organizací i starosty. „Workcamp nebyl jednorázovou akcí, ale naopak začátkem dlouhodobé mezinárodní spolupráce formou vzdělávacích stáží pro mladé dobrovolníky. Právě proto akci

podpořil International Visegrad Fund,“ řekl vedoucí projektu Michal Medek. Skauti tak chtějí navázat na tradici původní základny, kam rádi jezdili mladí lidé z celé Evropy.

Základna pro všechny, kdo mají rádi přírodu

Největší projekt v moderní historii Junáka spolykal během stavby 43 milionů korun, většinu z nich pokryly evropské dotace. Skauti tak získali možnost zachránit svoji základnu, která byla před rekonstrukcí v havarijním stavu. Zároveň tím otevřeli Kaprálův mlýn i dalším zájemcům o přírodu. „Rádi u nás uvítáme i další neziskové organizace nebo školy. V současnosti nabízí Kaprálův mlýn pět pobytových kurzů zaměřených na

různé aspekty ekologické výchovy. Základna navíc leží v krásné přírodě Moravského krasu, takže je ke zkoumání přírody jako dělaná,“ dodal Medek.

Mlýn v novém kabátě nabízí ubytování pro každého – od milovníků spacáků až po ty, kdo mají raději vlastní postel. Pro vedoucí, kteří pracují s mladými lidmi, Mlýn navíc nabídne i kompletní zázemí pro programy v přírodě – ohniště, dvě zastřešené venkovní učebny, vybavení pro slaňování a aquazorbing nebo pomůcky pro ekovýchovné programy.

První tábor na Mlýně, tentokrát ještě pracovní, skončil 22. července. Na tom dalším můžete být i vy! Více o Mlýnu spolu s nabídkou pobytů a programů najdete na www.kapraluvmlyn.cz

Za okresní radu Junáka Brno-město
Iveta Zieglová

Ze sdružení ČRDM jednou větou

Plno zábavy, výtvarných aktivit, sportovních soutěží i poznávání přírody přichystali na 24. srpna organizátoři pátého ročníku akce nazvané Rozhodni se sám, při jehož přípravě spojily své síly Kolpingovo dílo ČR o. s., Spektrum – centrum primární prevence a drogových služeb a oddíl házené TJ Sokol Nové Veselí.

www.kolping.cz

Již nyní nabízí Občanské sdružení Letní dům, programově zaměřené na podporu dětí z dětských domovů, na svém webu velkým firmám zhotovení originálních novoročenek na rok 2013.

www.letnidum.cz

Vedení Junáka přivítalo rozhodnutí brněnského krajského soudu, který zprostil obžaloby skautského vedoucí-

ho, bránícího tábor plný dětí před opilými výtržníky; soud dospěl k názoru, že nešlo jen o nutnou obranu, nýbrž i o správné a odvážné jednání.

www.skaut.cz

Do Strakonice se ve dnech 22.–26. srpna sjely tisíce návštěvníků a hudebníků z mnoha zemí na XX. Mezinárodní dudácký festival Strakonice.

www.folklorisdruzeni.cz

Moravská hasičská jednota oslavila 28. září kulaté jubileum – dvacet let svého trvání.

www.mhj.cz

Sdružení AFS, známé u nás mj. svým hostitelským programem, zprostředkovalo na svém webu prohlížení videa, kde ministryně zahraničí USA Hillary

Clintonová podporuje hostění zahraničních výměnných studentů a říká, proč je hostění v dnešním světě a době tak důležité.

www.afs.cz

Royal Rangers během letních prázdnin obnovili činnost 34. Přední hlídky v Nymburce a založili dvě nové – jde o 53. PH v Opavě a 54. PH ve Vlašimi; brzy k nim přibudou ještě Luhačovice.

www.royalrangers.cz

Zástupce debutujárů z Kanady Eric Frenette za doprovodu prezidenta AMD ČR Petra Zapletala navštívil 27. 8. zbirožský debutujárský klub, který se má s kanadskými a belgickými partnery zapojit do nového projektu zaměřeného na ekologii a životní prostředí.

www.debruar.cz

Zástupci ČRDM jednali s ministrem školství

V úterý 4. září přijal nový ministr školství Petr Fiala zástupce České rady dětí a mládeže.

Při půlhodinové audienci, které byl přítomen i náměstek ministra Jan Kocourek, se zástupci ČRDM dotkli tradičních témat: financování spolků, přítomnosti našich zástupců v grantových komisích, pokračování evropských grantových programů, do kterých se mohou sdružení zapojit, či podpory ministra tomu, aby uvažovaný rejstřík sdružení byl po dosavadních zkušenostech našich sdružení s ministerstvem vnitra převeden na ministerstvo spravedlnosti.

Pan ministr potěšil přítomné zástupce spolků konstatováním, že pro rok 2013 neplánuje ministerstvo snížení objemu rozdělovaných prostředků pro oblast mládeže, ba naopak, že lze počítat s velmi mírným navýšením. Zástupci ČRDM v této souvislosti apelovali na to, aby naprostá většina prostředků byla použita na základní potřeby sdružení a na investice a jen menší část na mimořádné, nadstandardní výzvy. Zástupci národní rady konstatovali, že podporují stanovisko ministerstva ohledně kontroly NKÚ, týkající se objektů spravovaných našimi spolky. Výsledky kontroly média poněkud tendenčně zkreslila.

Petr Fiala ocenil práci v neziskových sdruženích dětí a mladých lidí a přítomným zástupcům národní rady za ni poděkoval.

Po odchodu pana ministra pokračovala schůzka s Janem Kocourkem, náměstkem ministra pro oblast mládeže a tělovýchovy, a ředitelem odboru pro mládež Michalem Urbanem. Debata se týkala případných úprav daňových předpisů z dílny ministerstva financí, které by mohly negativně dopadnout na spolky, zvláště v případě, že by ministerstvo financí uvažovalo v rámci daňových úprav o rušení některých stávajících benefitů. Pan náměstek informoval zástupce spolků Aleše Sedláčka, Josefa Výprachtického, Tomáše Novotného a Petra Haladu o tom, jaké má vedení ministerstva úmysly stran další existence Národního institutu dětí a mládeže ve střednědobém horizontu, přítomní se věnovali také vlekloucí se právní úpravě Zákona o dobrovolnictví, ke které ministerstvo vnitra přistupuje ne zcela podle našich představ.

Schůzku na ministerstvu školství vyhodnotili zástupci ČRDM jako věcnou, přátelskou a užitečnou.

Tomáš Novotný

Plácne si? Ruku na to...!

Máš nápad, jak vylepšit své okolí? Víš, kdo by uvítal tvou pomoc? Víš, co by se mohlo kolem tebe změnit?

Nikdy jsi ale neměl nebo neměla odvahu něco udělat?

Ted' je ta pravá chvíle, blíží se 72 hodin, nový projekt České rady dětí a mládeže, v němž můžeš ukázat, že máš dobré nápady i chuť pomoci! Pojď do toho se svými kamarády z vašeho sdružení – ruku na to!

72 hodin – Ruku na to! jsou tři dny dobrovolnických aktivit po celé ČR. Projekt je určen všem věkovým kategoriím, a především členům ČRDM. Projekt úspěšně probíhá již více než deset let v mnoha evropských zemích a zapojilo se do něj přes 200.000 dobrovolníků. Během 72 hodin bude v říjnu, konkrétně 12. až 14. října, po celé republice probíhat mnoho dobrovolnických projektů, které budou realizovat přesně takoví nadšenci, jako jste vy. Zapojte se mezi ně a ukažte všem, že máte srdce na správném místě.

Sežeň patru kamarádů a vymyslete, čím byste mohli pomoci svému okolí. Ukliděte třeba místní park nebo lesík, zeptejte se v mateřské školce, jestli nepotřebují natřít plot, opravte a vyčistěte místní autobusovou zastávku nebo pomozte starým lidem. Uspořádejte divadelní nebo hudební představení, a potěšte tím vaše sousedy a známé. Pokud nemáte nápady, ale přesto byste chtěli pomoci, zkuste se coby skupina klidně obrátit na vašeho starostu nebo obecní či městský úřad. Ti vám jistě rádi poradí, kde začít, co pro vaši vesnici či město

udělat. Projekty mohou být libovolně dlouhé, mohou trvat jen několik hodin nebo také třeba celé tři dny. Důležité pouze je, aby vše proběhlo v daném termínu, tedy v rozmezí 12. – 14. října. Všechny vaše nápady prosím registrujte na stránkách www.72hodin.cz, kde naleznete jednoduchý formulář, do kterého zanesete základní informace o koordinátorovi vaší akce (osoba starší 18 let, která ji bude mít na starosti) a dále pak základní informace o vašem projektu. Všechny takové záznamy se

pak budou zobrazovat na mapě, aby všichni viděli, kolik dobrovolné práce společně uděláme, a jak jste se při tom blýskli právě vy. Každý koordinátor od nás získá balíček užitečných předmětů, které pro práci využije. Bude zde tričko, dále pak šátky na hlavu pro účastníky vašeho projektu, příručka pro koordinátory a další drobnosti od našich partnerů, zkrátka věci, které vám i v budoucnu budou připomínat, že jste jako parta kamarádů udělali něco dobrého pro ostatní.

V rámci projektu bude také možné vycestovat na několik dní do zahraničí či uspořádat dobrovolnický projekt se zahraničními partnery. Projekt se totiž pořádá i v okolních státech, a je tedy možné se zapojit i do slovenských, maďarských, rakouských a dalších 72 hodin anebo u nás přivítat dobrovolníky ze zahraničí. Více informací o těchto mezinárodních výměnách naleznete na webu nebo na facebookové stránce, jejichž adresy uvádíme níže.

Při přípravě dobrovolnických projektů vám může pomoci Příručka pro koordinátory projektů, ve které jsou tipy a rady pro přípravu, realizaci i vyhodnocení projektů. Příručka je ke stažení na webu 72 hodin.

Bližší informace o celém projektu či tipy na dobrovolnické projekty naleznete na webových stránkách www.72hodin.cz nebo na stránce projektu na Facebooku na adrese www.facebook.com/72hodin.cz

Takže ruku na to!

Ondřej Šejtka, místopředseda ČRDM

Evropské karty mládeže EYCA

Mladí lidé od pěti do 30 let mohou v současné době získávat slevy v České republice i Evropě, a to jakožto držitelé Karty mládeže EURO<26 nebo Evropské karty mládeže EYCA.

První jmenovaná představuje starší model, který byl od devadesátých let k dispozici lidem užšího věkového rozmezí (od deseti do 26, později i do 29 let). Karta EYCA ztělesňuje změny, jež se odehrály jednak v celé European Youth Card Association (EYCA), jednak u nás po převzetí agendy Českou radou dětí a mládeže (ČRDM) od sdružení Karty mládeže ČR.

Valné shromáždění European Youth Card Association schválilo již v květnu 2009 nové logo karet. Motivací pro tuto přeměnu byla skutečnost, že některé členské organizace vydávaly karty EURO<26 mládeži nejen do 26, ale až do 30 let. To si vyžádalo změnu názvu karty (na European Youth Card) a jejího vzhledu celkově. Ve dvouletém přechodném období se používala obě loga společně, aby se zajistilo plné přijetí nového stylu a rozšíření věkové hranice.

ČRDM se nedávno stala novým členem této mezinárodní zastřešující asociace pro organizace mládežnických karet. Rozšířila věkovou hranici pro získání karty na pět až 30 let. Nyní prochází obdobím společné koexistence karet EURO<26 a EYCA a pracuje na jednotném stylu. Členská sdružení ČRDM mají do konce října 2012 možnost zdarma distribuovat karty EURO<26 svým individuálním členům. Karty EYCA jsou k dispozici široké veřejnosti za 100 Kč, tedy za poloviční cenu, než tomu bylo u karet EURO<26. Děti do 15 let mají na pořízení karty EYCA slevu 50%, zaplatí tedy 50 Kč. Členové ČRDM budou moci karty EYCA získat za výrobní náklady.

Budou tedy existovat dva základní typy EYCA karet: pro veřejnost a pro členy ČRDM – obě mohou být vyhotoveny ve variantě studentské či nestudentské. Studentská verze svému držiteli poslouží jako studentský průkaz. Sdružení, která budou mít zájem, si budou moci navrhnout vlastní design karet, a vytvořit si tak vlastní členskou kartu se všemi výhodami slevových karet EYCA.

V blízké době dojde ke zprovoznění nových webových stránek www.eyca.cz, na kterých se pravidelně dozvíte vše důležité a aktuální. Momentálně s potěšením oznamujeme nově dohodnu-

tou slevu pro držitele karet EYCA nebo EURO<26 – 5% ve všech prodejnách deskových her Albi. Podařilo se také vyjednat **speciální tarif u Vodafonu, který je vytvořen na míru dobrovolníkům** pracujícím v členských organizacích ČRDM (viz níže). Pro objednání tarifu stačí kontaktovat Miroslava Jungwirtha na e-mailu karty@crdm.cz nebo na telefonním čísle 728 935 895.

I nadále se chystáme podporovat mladé lidi v aktivním přístupu k životu a rozšiřovat spektrum jejich možností prostřednictvím nových slevových míst. Jedním z našich cílů je tudíž zvyšování povědomí o kartách EYCA u české veřejnosti. V létě probíhalo období přetváření webu, přesto držitelé karet a jiní zájemci o projekt EYCA nezůstali bez informací.

Aktuální informace se objevovaly – a nadále budou objevovat – na síti Facebook (www.facebook.com/eyca.cz), Twitter (www.twitter.com/eyca.cz) a Google.

Miroslav Jungwirth

Speciální nabídka pro členy České rady dětí a mládeže od Vodafonu

Balíček ČRDM

20 minut • 50 SMS • Internet v mobilu 300 MB
Volání a SMS v rámci skupiny ČRDM zdarma

Měsíční poplatek	329 Kč
Standardní cena	683 Kč
Po vyčerpání balíčku volání	5,50 Kč
Po vyčerpání balíčku SMS	1,20 Kč

Všechny ceny uvedené v letáku jsou včetně 20% DPH.

Jak si speciální balíček objednáte?

1. Na www.vodafone.cz/crdm zadejte kód, který si vyžádáte u svého administrátora. Nebo zavolejte na zelenou linku **800 777 791** (pracovní dny 9-18 hodin), kde s vámi konzultant společnosti Vodafone provede telefonickou objednávku.
2. V případě on-line objednání vám Vodafone do 4 pracovních dnů od odeslání objednávky zavolá, aby ji ověřil.

Telefonování ani SMS v rámci sítě ČRDM neodčerpávají volné minuty ani SMS v rámci tarifu. Tato nabídka není standardně poskytována, proto není možné řešit požadavky týkající se této nabídky ve značkových prodejnách Vodafonu.

Na jaké letní prázdniny obzvlášť rádi vzpomínáte?

Radka Fišarová
herečka a zpěvačka

Já ráda vzpomínám na všechny prázdniny z dětství. Jezdila jsem na tábor do Kounic nad Sázavou, každý rok, a stejně tak do kempu k rybníku Dvořiště v jižních Čechách s partou rodinných přátel. Také každé léto bylo ve znamení folkových letních festivalů, kde jsme s kapelou hráli. Každý víkend na jiném konci republiky. Pro mě to byly skvělé zážitky.

Určitě se občas o prázdninách nevyvedlo počasí nebo nějaký výlet či parta, ale to už je zapomenuto a mám v sobě jen ty pěkné chvíle. Nakonec, vždycky si říkám, jaké si to udělám, takové to mám. Asi díky tomu mám spoustu hezkých prázdninových vzpomínek.

V posledních letech jezdím většinou k moři, někdy i vícekrát za léto – tedy pokud nezkouším něco v divadle. A také

na chalupu do Českého ráje, kde je to opravdu jako v Ráji :-)

Štěpánka Hilgertová

kajakářka

Těžké vybrat jen jedny, navíc je to už dlouhá doba...

Prázdniny v období základní školy jsem měla rozdělené obvykle do tří částí.

Dovolená s rodiči – například u jezera Balaton v Maďarsku, na Slovensku chování po Nízkých Tatrách, vždy něco nového a zajímavého, i když jsem to jako malá neuměla vždy plně ocenit.

Pak to byl třítydenní dětský tábor s kamarády ve Lhotce u Mělníka se spoustou aktivit včetně lezení po skalách a slaňování (dodnes obdivuji vedoucí, že si to s námi troufli), noční hlídky, táboráky, spousta zážitků...

A pak zbytek prázdnin u babičky na cha-

tě – lenošení na zahradě, čtení knížek, babiččiny buchty, koláče a další dobroty, ale i ježdění na kole s kamarády po okolí, koupání v Sázavě, hraní si ve stohu slámy...

Pokaždé báječné, ale vždycky příliš rychle utekly :-)

Miroslav Bobek
ředitel Zoo Praha

Když jsem byl malý kluk, nejhezčí prázdniny jsem zažíval s rodiči při poznávání Čech, Moravy a Slovenska.

Když jsem dospěl, nejlepší prázdniny jsem zažil při cestě na Kamčatku, která se zvrtila v cestu půlkou Sovětského svazu.

Dnes si nejdobrodružnější prázdniny užívám při mnohadenních pěších túrách s manželkou a s dětmi, kdy s batohy na zádech poznáváme Čechy.

Krátce z ČRDM

Česká rada dětí a mládeže začátkem července úspěšně završila akreditační proces v rámci Evropské dobrovolné služby (EDS) programu Mládež v akci. EDS umožňuje mladým lidem zapojit se do dobrovolnických projektů v zemích EU a v partnerských zemích.

ČRDM tedy nyní může v rámci EDS hostit zahraniční dobrovolníky a zároveň vysílat české dobrovolníky na zahraniční projekty. Více o EDS:

www.mladezvakci.cz/evropska-dobrovolna-sluzba

S pohnutím jsme přijali zprávu o úmrtí armádního generála Tomáše Sedláčka, statečného člověka, jemuž naše vlast vděčí za mnohé.

Není příliš těch, kteří mohou být nezpochybnitelným vzorem pro ostatní, zvláště pak pro nově nastupující generaci. Pan generál takovým příkladem byl, jak jsme měli možnost se i sami přesvědčit na Bambiriádě 2008, kam přijal naše pozvání. Jeho odchod nám nyní znovu

připomněl, o jak vzácnou příležitost se tehdy jednalo – a jaké hodnoty, jím vyznávané a se zbraní v ruce hájené, má smysl předkládat k osvojení mladým lidem.

Přijměte, prosím, naši upřímnou soustrast.

*Za Českou radu dětí a mládeže
Aleš Sedláček, předseda*

(Z dopisu adresovaného Generálnímu štábu AČR)

ČRDM upozornila svá členská sdružení, že MŠMT upravilo znění Programů státní podpory práce s dětmi a mládeží pro nestátní neziskové organizace; změny byly provedeny na základě připomínek NKÚ.

Více na www.msmt.cz/mladez/upozorneni-na-upravene-programy-statni-podpory-prace-s-detmi-1

ČRDM se rozhodla k 30. září 2012 ukončit nájemní smlouvu na zasedací místnost v 6. patře na Senovážném nám. Ukázalo se, že po ekonomické stránce je provoz neefektivní. Z toho důvodu jsme nuceni zrušit všechny již vytvořené rezervace na termíny od 1. 10. 2012.

Děkujeme za pochopení.

Z tábora tomíků Šašecí dvůr (foto Jiří Chour, nahoře)
Stavba tábora roztockých tomíků na Klučance (foto Tomáš Novotný, dole)

